

Crisis and Faith: Sefer Shmuel

Perek 16

Seeing vs. Believing

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל, עַד-מַתִּי אֶתְּהָ מֵתֹאבֵל אֶל-שָׂאוּל, וְאֲנִי מֵאַסְתִּיו, מִמֶּלֶךְ; עַל-יִשְׂרָאֵל; מִלֵּא קֶרֶןךָ שֶׁמֶן, וְלֵךְ אֲשַׁלְּחֶךָ אֶל-יֵשִׁי בֵּית-הַלְחֶמִי--כִּי-רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי, מֶלֶךְ. **1** And the LORD said unto Samuel: 'How long wilt thou mourn for Saul, seeing I have rejected him from being king over Israel? fill thy horn with oil, and go, I will send thee to Jesse the Beth-lehemite; for I have provided Me a king among his sons.'

1. 1 Shmuel 9:16

טז כָּעֵת מָחָר אֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאַרְצָ בְּנֵימֵן, וּמִשְׁחָתוֹ לְנִגִּיד עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל, וְהוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי, מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: כִּי רָאִיתִי אֶת-עַמִּי, כִּי בָּאָה צָעֲקוֹתוֹ אֵלַי. **16** 'To-morrow about this time I will send thee a man out of the land of Benjamin, and thou shalt anoint him to be prince over My people Israel, and he shall save My people out of the hand of the Philistines; for I have looked upon My people, because their cry is come unto Me.'

2. 1 Shmuel 10:1

א וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-פֶּה הַשֶּׁמֶן, וַיִּצַק עַל-רֹאשׁוֹ--וַיִּשְׁקָהוּ; וַיֹּאמֶר--הֲלוֹא כִּי-מִשְׁחָתוֹ יְהוָה אֶל-נְחֻלְתּוֹ, לְנִגִּיד. **1** Then Samuel took the vial of oil, and poured it upon his head, and kissed him, and said: 'Is it not that the LORD hath anointed thee to be prince over His inheritance?'

3. 1 Shmuel 2:1, 10

א וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה, וַתֹּאמֶר, עֲלֵץ לִבִּי בִּיקוּק, רָמָה קֶרְנִי בִּיקוּק; רָחַב פִּי עַל-אוֹיְבֵי, כִּי שִׂמְחָתִי בִישׁוּעָתֶךָ. **1** And Hannah prayed, and said: my heart exulteth in the LORD, my horn is exalted in the LORD; my mouth is enlarged over mine enemies; because I rejoice in Thy salvation.

י יְהוָה יִשְׁבֹּר אֶת-עַד יְהוָה וְיִתֵּן-עֹז לְמַלְכוֹ, וְיִגְדֹם קֶרְנוֹ מִשִּׁיחוֹ. {פ} **10** They that strive with the LORD shall be broken to pieces; against them will He thunder in heaven; the LORD will judge the ends of the earth; and He will give strength unto His king, and exalt the horn of His anointed. {P}

4. 1 Melachim 1:39

לט וַיִּקַּח צְדוֹק הַכֹּהֵן אֶת-קֶרֶן הַשֶּׁמֶן, מִן-הָאֹהֶל, וַיִּמְשַׁח, אֶת-שְׁלֹמֹה; וַיִּתְקְעוּ, בְּשׁוֹפָר, וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם, יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. **39** And Zadok the priest took the horn of oil out of the Tent, and anointed Solomon. And they blew the ram's horn; and all the people said: 'Long live king Solomon.'

5. Tehillim 89:21

כא מָצָאתִי, דָּוִד עַבְדִּי; בְּשֶׁמֶן קֹדֶשׁ יִמְשָׁחוּ אֹתוֹ. **21** I have found David My servant; with My holy oil have I anointed him;

ב וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ, וְשָׁמַע שָׂאוּל וַהֲרִגְנִי; וַיֹּאמֶר יְהוָה, עֲגִלְתָּ בְקֹר תִּשְׁחָתוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל, לְזִבְחֵי לֵיקוּק בְּאֶתֶי. **2** And Samuel said: 'How can I go? if Saul hear it, he will kill me.' And the LORD said: 'Take a heifer with thee, and say: I am come to sacrifice to the LORD.'

3 And call Jesse to the sacrifice, and I will tell thee what thou shalt do; and thou shalt anoint unto Me him whom I name unto thee.
 ג וְקָרָאתָ לְיִשְׁי, בְּנֵבֶח; וְאָנֹכִי, אֹדִיעָךְ אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה, וְיִמְשַׁחְתָּ לִּי, אֶת אֲשֶׁר-אֶמַר אֵלָיךְ.

6. Abarbanel

והנה מה שאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני, **היה אצלי התנצלות בלתי אמת, ששמואל לא היה רוצה למשוך איש בחיי שאול** והיה בעיניו רע ומר המעשה שישחית את מעשה ידיו הוא בעצמו ושהוא יסכל את ידיו, ולכן כדי להשמט מההליכה התנצל ואמר איך אלך ושמע שאול והרגני? **עם היותו יודע שהאל ית' לא יעזוב את חסידי לעולם נשמרו, וגם ששואל לא ישלח ידו בנביא ה', והוא היה אוהב לשמואל מאד וירא מלפניו ומכבדו יותר מאביו ואיך יהרגהו? אבל היה זה בלי ספק להשמטו מלילך, ועם היות שהאל ית' ידע מחשבות בני אדם, היו בוחרים הנביאים ומבקשים פעמים רבות תואנות כדי שלא יאמרו בפירוש כוונותיהם לפני הקב"ה, ועל זה הדרך אמר אדוננו משה (שמות ו' ל') ואיך ישמע אלי פרעה, עם היותו יודע שדבר ה' היא תקום, אבל היה רצונו לישמט מההליכה ובחר אותה התואנה כדי שלא יצטרך לומר איני רוצה לילך, ומפני זה השיבו ה' כאן עגלת בקר תקח בידך וגו'. והיתה התשובה ממין השאלה לפייסו בדברים, עם היותו יודע שבהליכתו בדבר ה' לא תגע בו יד ולא יזיקהו אדם אבל מלא דבריו כפי פשוטם והנגלה מהם.**

7. Radak

עגלת בקר – מצאנו כי אף על פי שהיה מבטיח הקב"ה הנביא או הצדיק אף על פי כן הוא נשמר מלכת במקום סכנה כמו שראינו ביעקב אבינו שהבטיחו הקדוש ברוך הוא בעברו ארם נהרים ואמר לו והשיבותיך אל האדמה הזאת ושם גם כן נראה לו המלאך והבטיחו ואמר לו שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך וכאשר שמע כי עשו בא לקראתו וירא יעקב מאד ויצר לו וכן דוד שהיה נמשח למלך על פי ה' היה בורח מפני שאול וגם גד הנביא אמר לו לא תשב במצודה וכן בדברי המלחמות היו עושין תחבולות אחר הבטחת האל ית' כמו שעשה גדעון בדבר הכדים והלפידים וגם פעמים היו עושין התחבולות במצות האל כמו שכתוב ביהושע בכבוש יריחו הקף את העיר. וכן צוה לשמואל הנביא תחבולה אף על פי שהיה הולך במצותו והטעם **כי אף על פי שהקדוש ברוך הוא עושה נסים ונפלאות עם יראיו ברוב הם על מנהג העולם** וכן על מנהג העולם היה לו ליעקב לירא מפני עשו ולדוד מפני שאול. אם היה מושח מלך בחייו והיה לו לבקש תחבולה איך אלך וזו היתה שאלתו איך אלך ואמר לו הקב"ה עגלת בקר תקח בידך כי בכל מקום היו רשאים להקריב באותו זמן כי זמן היתר הבמות היה כל זמן שהיה אהל מועד בנוב וגבעון ולמדו רבותינו ז"ל מזה הפסוק שמצוה לשנות בדברי שלום שהרי הקב"ה אמר לשמואל עגלת בקר תקח בידך והראה לו שאין ראוי לאדם ללכת במקום סכנה ולסמוך על הנס משום שנאמר לא תנסון את ה' אלהיכם.

ויש מפרשים כי הקב"ה אמר לו כך אני אמרתי לך שתלך בהצנע ואתה אמרת ושמע שאול והרגני עתה אני אומר לך שתלך בפרהסיא ותקח עגלת בקר לעשות זבחים שלמים ביום משחך אותו למלך וזה שאמר וקראת לישי בזבח אמר לו לך בפרהסיא ונראה מי הורג אותך ועל זה הדרך פירשו ג"כ במדרש מה שאמר לו הקב"ה למשה רבינו עבור לפני העם הזה לפי שאמר לו עוד מעט וסקלוני אמר לו הקב"ה עבור לפני העם ונראה מי סוקל אותך.

ד וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל, אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְקוֹק, וַיָּבֵא, בֵּית לָחֶם; וַיִּחַרְדּוּ זִקְנֵי הָעִיר, לְקִרְאָתוֹ, וַיֹּאמְרוּ, שְׁלָם בּוֹאֵד.	4 And Samuel did that which the LORD spoke, and came to Beth-lehem. And the elders of the city came to meet him trembling, and said: 'Comest thou peaceably?'
ה וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם, לְזַבַּח לַיהוָה לִיקוֹק בְּאַתִּי, הַתְּקַדְּשׁוּ, וּבֵאתֶם אִתִּי בְזָבַח; וַיִּקְדָּשׁ אֶת-יְשִׁי וְאֶת-בָּנָיו, וַיִּקְרָא לָהֶם לְזַבַּח.	5 And he said: 'Peaceably; I am come to sacrifice unto the LORD; sanctify yourselves and come with me to the sacrifice.' And he sanctified Jesse and his sons, and called them to the sacrifice.
ו וַיְהִי בְּבוֹאָם, וַיִּרְא אֶת-אֱלִיאָב; וַיֹּאמֶר, אֵד נֶגַד יְקוֹק מְשִׁיחוֹ. {ס}	6 And it came to pass, when they were come, that he beheld Eliab, and said: 'Surely the LORD'S anointed is before Him.' {S}
ז וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֶל-שְׁמוּאֵל, אַל-תִּבְטֵ אֶל-מְרֹאָהוּ וְאֶל-גְּבוּהַ קוֹמָתוֹ--כִּי מֵאִסְתִּיהוּ: כִּי לֹא, אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם--כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו, וַיִּקְרָא יִרְאֶה לְלֵבָב.	7 But the LORD said unto Samuel: 'Look not on his countenance, or on the height of his stature; because I have rejected him; for it is not as man seeth: for man looketh on the outward appearance, but the LORD looketh on the heart.'

8. Rashi

ויאמר אך נגד י"י משיחו – ויאמר בלבו: אך חמת הוא זה.

9. Radak

ויאמר אך נגד ה' משיחו – פי' אמר בלבו או בפיו כי חשב כי זה הוא המלך שצוהו האל למשווח לפי שהיה בכור בבני ישי ועוד **כי ראהו יפה צורה וקומה כשואל וחשב כי הקב"ה בוחר באנשים יפה קומה וצורה למלכות כדי שיהא מוראו על העם** וכן אמר בשואל הראיתם אשר בחר בו ה' כי אין כמוהו בכל העם וכן הוא כמו שחשב שמואל כי בעל קומה וצורה יפה בוחר בו האל למלוכה כדי שייראו ממנו העם ובלבד שיהיה לבו טוב וישר ופי' נגד ה' משיחו כמו נכח ה' דרככם כלומר ה' יהיה עמו.

... ויש מפרשים כי כאשר אמר נגד ה' משיחו על שואל בקש עוד שלא תסור המלוכה ממנו כשראה אליאב שלא היה יפה כמוהו בקש מה' שלא יחליף שואל באחר לפיכך ענה לו האל אל תבט אל מראהו כי מאסתיהו ושואל הוא שהיה יפה מראה וגבה קומה.

10. Malbim

ויאמר אך נגד ה' משיחו פי' כשראה את אליאב ולא אמר לו ה' למשחו ידע תיכף כי אינו נרצה אצל ה' (שאם לא בן היה מצוהו למשחו, כמ"ש ומשחת לי את אשר אומר אליך, וכמו שהיה כשראה את דוד שא"ל קום משחהו) **וחשב שמואל שהסבה לזה הוא בעבור היות אליאב שפל קומה ובלתי יפה התואר כשואל, וחשב כי לא יבחר ה' רק באיש גבוה הקומה ויפה תואר, שבאמת לא היה נמצא בכל ישראל איש כשואל, כמ"ש משכמו ומעלה גבוה מכל העם, ולא ידחה ה' את שואל כל עוד שלא ימצא איש כמוהו, וזה שכתוב אך עוד יש תקוה כי משיחו שהוא שואל שנמשח מכבר עודהו נגד ה', ולא ימאס בו כל עוד שלא ימצא איש כמוהו, ובזה התנחם שמואל ורצה להמליץ כל ידחה שואל בהיות שאין בכל ישראל כמוהו.**

11. Rashi

כי מאסתיהו – לפי שבעסן הוא, כמה שנאמר: ויחר אף אליאב בדוד (שמואל א' י"ז: כ"ח).

ח וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ אֶל-אַבְנֵי-דָב, וַיַּעְבְּרֵהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל; וַיֹּאמֶר, גַּם-בְּזֶה לֹא-בָחַר יְקוּק.	8 Then Jesse called Abinadab, and made him pass before Samuel. And he said: 'Neither hath the LORD chosen this.'
ט וַיַּעְבֵּר יֵשׁוּעַ, שָׁמָּה; וַיֹּאמֶר, גַּם-בְּזֶה לֹא-בָחַר יְקוּק.	9 Then Jesse made Shammah to pass by. And he said: 'Neither hath the LORD chosen this.'
י וַיַּעְבֵּר יֵשׁוּעַ שִׁבְעַת בְּנָיו, לִפְנֵי שְׁמוּאֵל; וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יֵשׁוּעַ, לֹא-בָחַר יְקוּק בְּאַלֶּהָ.	10 And Jesse made seven of his sons to pass before Samuel. And Samuel said unto Jesse: 'The LORD hath not chosen these.'
יא וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יֵשׁוּעַ, הֲתַמּוּ הַנְּעָרִים, וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקָּטָן, וְהִנֵּה רֹעֵה בַצֹּאן; וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יֵשׁוּעַ שְׁלַחָה וְקַחְנוּ, כִּי לֹא-נִסָּב עַד-בֹּאוֹ פֹּה.	11 And Samuel said unto Jesse: 'Are here all thy children?' And he said: 'There remaineth yet the youngest, and, behold, he keepeth the sheep.' And Samuel said unto Jesse: 'Send and fetch him; for we will not sit down till he come hither.'
יב וַיִּשְׁלַח וַיָּבִיאוּהוּ וְהוּא אֲדָמוּנִי, עִם-יְפֵה עֵינַיִם וְטוֹב רְאִי; {פ}	12 And he sent, and brought him in. Now he was ruddy, and withal of beautiful eyes, and goodly to look upon. {P}
וַיֹּאמֶר יְקוּק קוּם מִשְׁחָהוּ, כִּי-זֶה הוּא.	And the LORD said: 'Arise, anoint him; for this is he.'

12. Malbim

והוא אדמוני פה הראה לו אמיתת מ"ש תחלה כי לא כאשר יראה האדם, כי דוד היה אדמוני שגברה בו האדומה והוא בטבעו מוכן לשפיתת דם, ומצד אחר נראה בו גם כן רושמים טובים כי היה יפה עינים וטוב ראי - שזה מורה על שהוא חד העיון וטוב המזג כמ"ש הטבעיים, ואם היה נשאר על ההבחנה האנושית של שמואל היה מחליט היותו בלתי ראוי, אבל ה' יראה ללבב וידע כי מטוב בחירתו יעשה אך משפט וצדקה, ובטבע האדמימות הנטועה בו ישתמש ללחום מלחמות ה' ולהכרית מעיר ה' כל פועלי און, וזה הנרצה בעיני ה' שהגם שנמצא נטיה רעה בטבעו הוא ימשול בה מצד צדקתו וטוב בחירתו, וזה שכתוב קום משחחו כי זה הוא הנרצה לפני, וכן אמרו חכמינו זכרונם לברכה כיון שראה שמואל את דוד אדמוני נתירא אמר זה שופך דמים כעשו, א"ל הקב"ה עם יפה עינים, עשו עשה מדעת עצמו, זה מדעת סנהדרין הוא הורג (רצה לומר שזה מצד טוב מזוגו ושכלו שעל זה מורה הרושם של יפה עינים) קום משחחו כי זה הוא, אמר רבן שמעון בן גמליאל זה הוא בעולם הזה וזה הוא לעולם הבא, רצה לומר שהגם שהוא בעולם הזה, והוא שנוטה בטבעו לעניני עולם הזה שהאדמוני גובר בו, ככ"ז מטוב מזוגו ושכלו ובחירתו הוא בעולם הבא, ויאחו צדיק דרכו להשתמש בו לרצון לפני ה', ולכן זה הוא הנרצה אצלי, ולפי דרש חכמינו זכרונם לברכה נכון מה שבא מלת עם יפה עינים תחת וי"ו החבור.

יג וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-קַרְנוֹ הַשֶּׁמֶן, וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו, וַתֵּצֵל רוּחַ-יְקוּק אֶל-דָּוִד, מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמְעַלָּה; וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל, וַיֵּלֶךְ הָרָמָה.	13 Then Samuel took the horn of oil, and anointed him in the midst of his brethren; and the spirit of the LORD came mightily upon David from that day forward. So Samuel rose up, and went to Ramah.
יד וְרוּחַ יְקוּק סָרָה, מֵעַם שָׂאוּל; וַיִּבְעַתְתּוּ רוּחַ-רָעָה, מֵאֵת יְקוּק.	14 Now the spirit of the LORD had departed from Saul, and an evil spirit from the LORD terrified him.

13. Radak

וזאת רוח הגבורה העירה את דוד להרוג את הארי והדוב והפלשתי וכן רוח הקדש נולדה בו מהיום ההוא ומעלה ואמר השירים והמזמורים ברוח הקדש שנולדה בו כי בכלל רוח ה' רוח הקדש ורוח גבורה.

14. Abarbanel

ורוח השם סר מעם שאול וגו'. יגיד הכתוב שמיד כאשר נמשח דוד למלך מיד צלחה עליו רוח אלקין קדישין ומיד סרה רוח השם מעם שאול, והיתה אצלי הסבה בזה לפי שלא היה זה הרוח לבד רוח הגבורה אשר ימצא בגבורים רבים יחד, אבל היה הרוח גודל הלב ברוח משפט וברוח בער כפי הראוי למלך ישראל בפרט, וזה היה בלתי אפשרי שימצא בשניהם יחד, ולכן מיד כאשר נמשח דוד צלחה עליו. ולפי שאי אפשר לשני מלכים להשתמש בכתר אחד, (חולין פרק ג' דף ס' ע"ב) הוסרה מיד אותו רוח השם המיוחס למלך מעם שאול, ולזה לא נזכר בשאול קודם לזה שסרה ממנו רוח השם גם אחרי חטאו וגזרת ענשו כי אם אחרי שנמשח דוד.

ואמנם אמרו ובעתתו רוח רעה מאת השם, אפשר שנאמר שייחס זה אל השם יתברך להיותו הסבה הראשונה בכל הדברים, וכמו שכתב הרב המורה בפרק מ"ח חלק שני, או שהיה זה מכלל ענשו ולזה אמר שהיה זה מעם השם. ואמנם מה היה הרוח הזה, הנה המפרשים לא אמרו בו דבר. ואתה תראה שפעם יאמר הכתוב רוח רעה, ופעם אומר רוח אלקים, ופעם רוח אלקים רעה. וחכמי הנוצרים חלקו בזה, מהם אמרו שהיה שד שנכנס בו, ושדוד בניגונו היה מרבה בתפלה ולכן יוכל להוציאו מגופו בעזר האלקי לא שהניגון לבד יוכל על זה, ומהם אמרו שהיה חולי טבעי שחורי, ועם הניגון היה משמחו ומצתיקו מאיכות לאיכות.

והיותר מתישב אצלי הוא, ששאול אחרי שסרה ממנו רוח השם הנזכר לא נשאר כיתר האנשים, אבל סבבוהו בלהות ומחשבות רעות, והיה תמיד דמיונו מתעסק בענשו ואיך קרע השם את מלכות ישראל מעליו ואיך רוחו הטוב סר מעליו, ומתוך זה נשרף דמו ונתהוה בו חולי המילאניקוליאי המתהוה באדם משריפת הדם והאדומה השרופה, וכבר כתבו הרופאים שבחולי הזה יפסד הדמיון והכח המחשב, ויקרה לו הצער והדאגה ויפחד וירעד ויגעש בפחי נפש, כמו שיקרה לאדם היושב בחשך להיות הרוח אשר לו עב וגס ובלתי בהיר וזך, ולזה אמר ובעתתו רוח רעה מאת השם, רוצה לומר שהיה נבעת ומתגעש ומתחרד פעמים רבות בסבת רוח רעה ודמיון מתמיד ושהרוח והמחשבה הרעה ההיא היה לו מאת השם, רוצה לומר שהיה מחשב תמיד שהשם סר מעליו ויהי אויבו, ושזה הדמיון סבב לו החולי והרעד, ויהיה אם כן אמרו מאת השם, פירושו מסבת היות האל יתברך נפרד ממנו, לא שיהיה האל יתברך הוא הפועל לחולי ההוא בעצם. ואמנם עבדיו חשבו שהרוח האלקי לא סרה מעם שאול ושתמיד היה דבק בו, אבל חשבו שהיה השפע הבא אליו מורה רעות העתידות לבוא, ולזה היה נבעת ורעד מפאת התעצבו על איכות השפע הבא אליו.

15 And Saul's servants said unto him: 'Behold now, an evil spirit from God terrifieth thee.
טו ויאמרו עבדי-שאול, אלקיו: הנה-נא רוח-אלהים רעה, מבעתך.

16 Let our lord now command thy servants, that are before thee, to seek out a man who is a skilful player on the harp; and it shall be, when the evil spirit from God cometh upon thee, that he shall play with his hand, and thou shalt be well. {P}
טז יאמר-נא אדוני, עבדיך לפניך-- יבקשו, איש ידע מנגן בכנור; והיה, בהיות עליך רוח-אלהים רעה--ונגן בידו, וטוב לך. {פ}

17 And Saul said unto his servants: 'Provide me now a man that can play well, and bring him to me.'
יז ויאמר שאול, אל-עבדי: ראו-נא לי, איש מיטיב לנגן, והביאותם, אלי.

18 Then answered one of the young men, and said: 'Behold, I have seen a son of Jesse the Beth-lehemite, that is skilful in playing, and a mighty man of valour, and a man of war, and

<p>וְגִבּוֹר חַיִּל וְאִישׁ מְלַחְמָה וְנָבוֹן דָּבָר, וְאִישׁ תָּאָר; וַיִּקּוֹק, עָמוּ.</p>	<p>prudent in affairs, and a comely person, and the LORD is with him.'</p>
<p>יט וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל מַלְאָכִים, אֶל-יִשְׂי; וַיֹּאמֶר, שְׁלַחָה אֵלַי אֶת-דָּוִד בֶּן־דָּבָר אֲשֶׁר בְּצֹאן.</p>	<p>19 Wherefore Saul sent messengers unto Jesse, and said: 'Send me David thy son, who is with the sheep.'</p>
<p>כ וַיִּקַּח יִשְׂי חֲמֹר לֶחֶם, וְנָאֵד יַיִן, וְגִדֵי עֲזִים, אֶחָד; וַיִּשְׁלַח בְּיַד-דָּוִד בְּנוֹ, אֶל-שָׂאוּל.</p>	<p>20 And Jesse took an ass laden with bread, and a bottle of wine, and a kid, and sent them by David his son unto Saul.</p>
<p>כא וַיָּבֵא דָוִד אֶל-שָׂאוּל, וַיַּעֲמֵד לְפָנָיו; וַיֶּאֱהָבֵהוּ מְאֹד, וַיְהִי-לוֹ נֶשֶׂא כְלָיִם.</p>	<p>21 And David came to Saul, and stood before him; and he loved him greatly; and he became his armour-bearer.</p>
<p>כב וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל, אֶל-יִשְׂי לֵאמֹר: יַעֲמֵד-נָא דָוִד לְפָנַי, כִּי-מָצָא חַן בְּעֵינָי.</p>	<p>22 And Saul sent to Jesse, saying: 'Let David, I pray thee, stand before me; for he hath found favour in my sight.'</p>
<p>כג וַהֲיָה, בְּהַיּוֹת רוּחַ-אֱלֹהִים אֶל-שָׂאוּל, וַלְקַח דָּוִד אֶת-הַכִּנּוֹר, וַנִּגַּן בְּיָדוֹ; וַיִּרְוַח לְשָׂאוּל וְטוֹב לוֹ, וְסָרְחָה מֵעַלְיוֹ רוּחַ הַרְעָה. {פ}</p>	<p>23 And it came to pass, when the [evil] spirit from God was upon Saul, that David took the harp, and played with his hand; so Saul found relief, and it was well with him, and the evil spirit departed from him. {P}</p>

15. Rashi

אחד מהנערים – מיוחד שבהם, דואג האדומי.

יודע נגן – כל עממו נתכוון להכניס עין רעה של שאול בדוד, שיתקנא בו.